

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Sztrókey Eszter ügyvéd által képviselt I.r., II.r. III.r. felperesnek a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal alperes ellen idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. december 4. napján kelt 17.K.32.404/2009/5. számú ítélete ellen az alperes által 6. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 17.K.32.404/2009/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesek együttes kezéhez 60.000 (azaz hatvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Iroda a 2008. december 5. napján kelt 106-1-57602/3/2008. számú határozatában I.r. felperes, 106-1-58030/6/2008. számú határozatában II-III.r. felperesek nemzeti letelepedési engedély, valamint első lakóhely létesítése iránti kérelmét elutasította.

Az elsőfokú határozatok indokolása szerint a felperesek esetében a harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (Harm.tv.) 35.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti tartózkodási feltételt a hatóság igazoltnak tekintette, mivel a felperesek a kérelem benyújtását megelőzően legalább három éven át jogszerűen és megszakítás nélkül a Magyar Köztársaság területén tartózkodtak.

A felperesek lakhatását is biztosítotttnak értékelte az elsőfokú hatóság, megállapítva, hogy I.r. és II.r. felperesek ingatlantulajdoni hányadával rendelkeznek.

Az elsőfokú hatóság vizsgálta a felperesek megélhetésének biztosítotttságát és arra az álláspontra helyezkedett, hogy e vonatkozásban a Harm.tv. 33.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti feltétel nem biztosított. Megállapította az elsőfokú hatóság a

becsatolt kereset kimutatás alapján, hogy a család átlagos havi jövedelme 130.875 forint, amely két felnőttből és egy gyermekből álló háztartás létminimum értékét nem éri el. Az elsőfokú hatóság utalt arra is, hogy I.r. és II.r. felperesek az általuk lakott ingatlanok tulajdonosai, ugyanakkor az ingatlanvásárlást jelentős részben banki hitelből finanszírozták, amelynek törlesztő részletei a létminimum alatti jövedelmet tovább terhelik.

Az elsőfokú hatóság a Harm.tv. 33.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti egészségügyi ellátás feltételeit I.r. és II.r. felperesek esetében igazoltnak tekintette, ugyanakkor a III.r. felperes esetében a feltételt nem látta megállapíthatónak, mivel III.r. felperes az egészségügyi ellátások teljes körének igénybevételére jogosító biztosítással nem rendelkezett.

A felperesek fellebbezése alapján az alperes I.r. felperes vonatkozásában 106-L-1462/4/2009., a II-III.r. felperesek vonatkozásában 106-L-1459/4/2009. szám alatt hozott határozatot, az elsőfokú határozatokat - az indokolási rész kiegészítésével - helybenhagyva.

Az alperes a tényállást az elsőfokú hatósággal egyezően állapította meg. A jövedelemszámítás körében figyelembe vette, hogy felperesekkel egy háztartásban tartózkodik 2008. január 23-óta nagykorú gyermekük, az önálló jövedelemmel rendelkező L.Z.W. is. A jövedelmét figyelembe véve a család havi nettó jövedelme 221.797 forintban volt meghatározható, ami a három felnőttet és egy kiskorú gyermeket számláló háztartásokra 2007. évre vonatkozóan meghatározó létminimum értéket csekély mértékben meghaladta.

Az alperes kiemelte, hogy a letelepedési engedély a legmagasabb szintű magyarországi tartózkodásra jogosító engedély, így a kérelmezőnek a mindennapi megélhetést megnyugtatóan biztosító egzisztencia megteremtésének képességét kell igazolnia. Az alperes a rendelkezésre álló valamennyi körülmény mérlegelését követően a felperesek magyarországi megélhetését továbbra sem fogadta el biztosítotttnak.

Az alperes határozatában a III.r. felperes esetében a Harm.tv. 33.§ (1) bekezdés b) pontjában foglalt feltételre vonatkozó elsőfokú megállapítást megváltoztatta és megállapította, hogy a III.r. felperes a feltételnek az egészségügyi ellátáshoz szükséges anyagi fedezet alapján megfelel.

A felperesek az alperes határozatának bírósági felülvizsgálatát kérték. Keresetükben arra hivatkoztak, hogy az alperes tévesen állapította meg a tényállást, mivel a rendelkezésre álló megtakarítás a felvett hitel összegét fedezi. A felperesek szerint az alperes nem megfelelően mérlegelt, mivel egzisztenciájukat

megteremtették, tíz éves magyarországi tartózkodásuk alatt céget alapítottak és lakástulajdont szereztek. Biztosított a megélhetésük, a II.r. felperes cége nyereséges, négy magyar munkavállalót foglalkoztat.

A Fővárosi Bíróság 17.K.32.404/2009/5. számú ítéletében az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a Harm.tv. 33.§-ához fűzött miniszteri indokolás alapján alapvető társadalmi érdek fűződik ahhoz, hogy csak az a személy kaphasson letelepedési engedélyt, aki magyarországi egzisztenciáját képes megteremteni, létfenntartásáról megfelelően tud gondoskodni. Az alperes tévesen értékelte a felperesek jövedelmi és vagyoni viszonyait, és téves volt az a megállapítása is, hogy azok nem biztosítanak a felperesek számára biztos egzisztenciát. Figyelembe kell venni, hogy a felperesek működő vállalkozása stabil anyagi hátteret jelent. Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az irányadó időszakban a három felnőttből és egy gyermekből álló háztartásra irányadó létminimum értéket a felperesi jövedelem meghaladta. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesek vagyoni és jövedelmi viszonyai, a magyarországi tartózkodásuk tíz éve alatt felmutatott eredményeik biztosítékot jelentenek arra, hogy a család önfenntartó lesz és a jövőben sem fog rászorulni a Magyar Állam szociális gondoskodására.

Az új eljárásra nézve az elsőfokú bíróság előírta, hogy a határozatban értékeltnél nem rosszabb megélhetési viszonyok esetén az alperesnek engedélyeznie kell a felperesek letelepedését.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

A felülvizsgálati kérelemben foglalt hivatkozás szerint az elsőfokú bíróság ítélete sértette a Pp. 339.§ (1) bekezdését, az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályok téves értelmezése alapján helyezte hatályon kívül az alperes határozatát. Az alperes szerint a hatósági eljárásban megfelelően értékelte a felperesek jövedelmi és vagyoni viszonyait. Ennek során figyelemmel volt a gazdasági társaság vagyoni helyzetére, a saját tulajdonú ingatlanra, valamint a megélhetést igazoló, a felperesek által hivatkozott valamennyi körülményre.

Az alperes kiemelte, hogy a felperesek tulajdonában lévő ingatlan a Vhr. 95.§ (3) bekezdése szerint - mivel lakhatást szolgáló ingatlanról van szó - vagyonnak nem tekinthető. Az alperes szerint figyelembe kell venni a felperesek hitelfelvételét, illetőleg azt is, hogy III.r. felperes az egészségügyi ellátások teljes körének igénybevételekre vonatkozó jogosultsággal nem rendelkezik, esetleges

egészségügyi költségei fedezetét is a megtakarítást szolgálja. Az alperes szerint eleget tett a tényállás teljes körű felderítési kötelezettségének, mérlegelési jogkörében eljárva a határozatát megfelelően indokolta, így a határozatok hatályon kívül helyezésére a Pp. 339/B.§-ában megjelölt okokból nem kerülhetett sor.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem korlátai között vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Harm.tv. 33.§ (1) bekezdése értelmében az a harmadik országbeli állampolgár kaphat ideiglenes letelepedési engedélyt, nemzeti letelepedési engedélyt, vagy EK. letelepedési engedélyt - többek között -, akinek a Magyar Köztársaság területén lakhatása és megélhetése biztosított.

Az alperes a Harm.tv. 33.§ (1) bekezdésének további feltételeit igazoltnak tekintette, a felperesek kérelmét kizárólag a megélhetés biztosítottságának hiányára hivatkozással utasította el.

Az elsőfokú bíróság részletesen vizsgálta az alperes által végzett bizonyíték-értékelést a felperesi megélhetés igazolásának körében. Helytállónan állapította meg, hogy az alperes a rendelkezésére álló nyilatkozatokat és bizonyítékokat részben tévesen értelmezve jutott arra a következtetésre, hogy a felperesek magyarországi megélhetése nem biztosított. Az elsőfokú bíróság okszerűen mérlegelte a rendelkezésre álló adatokat, kiemelve, hogy a felperesi család rendszeres havi bevétele, valamint megtakarítása - figyelembe véve lakhatási körülményeiket is - a megélhetés stabil biztosításához elegendő.

Helytállónan utalt arra is az elsőfokú bíróság a megélhetési viszonyok vizsgálata során, hogy a havi bevételek a törlesztő részletek megfizetését is garantálják, illetőleg a jelentősebb összegű megtakarítás még abban az esetben is fedezetet jelent a megélhetésre, ha megtakarítás III.r. felperes esetleges orvosi ellátásának költségei fedezetéül is szolgál.

Emiatt az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat megalapozottan és okszerűen mérlegelte, a mérlegelés felülvizsgálatára a Legfelsőbb Bíróság nem látott indokot.

Utal arra is a Legfelsőbb Bíróság, hogy a felülvizsgálati kérelemben felhívott Kfv.II.39.029/2008. számú közigazgatási per tényállása jelen ügy tényállásától jelentősen különbözött, mind a

lakhatás, mid a vagyoni viszonyok tekintetében, így az ítélet indokolásának felhívása az alperes részéről téves.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, amire tekintettel a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdés szerint a felülvizsgálati eljárásban pervesztes alperest kötelezte a felperesek jogi képviselésével felmerült perköltségek megtérítésére. A képviselési költséget a módosított 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az Illetékekről szóló módosított 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 50.§ (1) bekezdése szerinti mértékben az alperes személyes illetékmentessége alapján az 1990. évi XCIII. törvény 5.§ szerint az állam viseli.

Budapest, 2011. január 12.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Tibor sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró

Dr. Kalas